

BEKÆMP KRIMINALISERINGEN AF FAG- OG BOLIGKAMPEN.

Mod kriminalisering af blokadevåbnet

Bekæmp skruebrækkeri

Stop for ejerlejligheder

Modernisering på beboernes betingelser

- til en husleje vi kan betale

INDLEDNING

Under den 4 mdr. lange blokade i Godsbanegade, juli - oktober 77 blev 42 blokadevagter anholdt og slæbt for Københavns byret.

Under den ligeledes 4 mdr. lange blokade i forbindelse Borggården i Randers, september 1977 til januar 1978, blev 110 blokadevagter anholdt og slæbt for Randers byret. 60 af de anholdte blev anklaget og dømt efter politivedtægtens § 3 stk 1 i henhold til blokadecirkulæret.

De anholdte i Godsbanegade blev også kendt skyldige i overtrædelse politivedtægtens § 3 stk 1, men de fik ingen straf.

Ved Borggården fik 18 blokadevagter hver 150 kr i bøde + 150 kr i sagsomkostninger. Yderligere 8 blev idømt 150 kr i bøde + 150 kr i sagsomkostninger for overtrædelse af "spritparagraffen", § 16 i politivedtægten. Endelig mangler 76 fra Borggården stadig at komme for i byretten.

Alle disse domme er anket til landsretten, både af anklagemyndigheden, som ønsker skærpet straf, og af blokadevagterne der kræver frifindelse. Dommene er en principalsag, fordi de er et led i den kriminaliseringskampagne der forsøges gennemført mod stadig flere af de kampe, der føres for rimelige levevilkår på fag- og boligområdet.

GODSBANEGADE

Beboerne i Godsbanegade 9 - 15 på Vesterbro, Kbh. førte i foråret - sommeren 77 en 4 mdr. lang kamp mod 2 boligspekulanter, der ville gennemføre fupmoderniseringer for at kunne udstykke ejendommene i ejerlejligheder.

Fupmoderniseringen gik bl.a. ud på at lave bad i entreen og entré i dagligstuen. Dette ville medføre uacceptable huslejestigninger og en væsentlig forringelse af lejlighederne.

Spekulanterne forsøgte med dispensation fra magistratens 4 afd., der havde fået fejlagtige oplysninger, at gennemføre fupmoderniseringen, med trusler om vold og ulovlige opsigelser.

2.

Beboerne modsatte sig fupmoderniseringen. Der blev iværksat blokade af SmE (Samarbejdsudvalget mod Ejerlejligheder) i samarbejde med VB (Vesterbros Beboeraktion). Men på trods af beboernes modstand ville borgerrepræsentationen ikke støtte beboernes krav om at dispensationerne blev trukket tilbage.

Under blokaden forsøgte spekulanterne flere gange, med politiet som et villigt redskab, at få håndværkerne ind i ejendommene.

Dette blev hver gang forhindret, ved at Byggefagenes Samvirke opfordrede håndværkerne til at stoppe arbejdet under henvisning til liv, ære og velfærdsparagraffen. Og til ikke at arbejde under politibeskyttelse.

Samtidig udsendte Byggefagenes Samvirke en pressemeddelelse, hvori der bl.a. stod: " Det må stå helt klart, at når vi ønsker vore medlemmer i arbejde indenfor moderniseringsområdet, så skal det være arbejde der udføres af hensyn til lejerne og ikke som her, af hensyn til en spekulant ".

Blokaden og den markante støtte fra Byggefagenes Samvirke og det iøvrigt omfattende støtte og solidaritetsarbejde betød, på trods af de parlamentariske organers støtte til spekulanterne, at det lykkedes at forhindre fupmoderniseringerne og ejerlejlighedsudstyknin

g. Spekulanterne gik med til forhandlinger der endte med at beboerne overtog ejendommen på andelsbasis.

Andelsløsningen var i Godsbanegade en nødvendighed, men på længere sigt må løsningen være spekulationsfri boliger.

KAMPEN MOD EJERLEJLIGHEDSLOVEN

Beboerkampen i Godsbanegade er sammen med de mange andre beboerkampe i den ældre boligmasse, bl.a. i Århus, Ålborg, Randers, Esbjerg og København, med til at skabe det pres der rettes mod folketinget for at få gennemført et totalt stop for ejerlejligheder.

Urimelighederne ved ejerlejligheder er:

-At de øger boligudgifterne i en tid med indkomstpolitik og angreb på reallønnen.

-At de betyder fupmoderniseringer, istedet for rellet vedligeholdelsesarbejde og moderniseringer på beboernes betingelser.

-At det gennemtvinger en profitorienteret, privatfinansieret "byfornyelse" - og dermed virker som en undskyldning for statens mangelfulde byfornyelsespolitik.

-Som igen betyder stadig stigende ejendomspriser.

3.

Disse urimeligheder har sammen med den stadig større søtte til disse kampe presset den socialdemokratiske regering til at gennemføre lappeløsningen i maj 77, også regeringens forslag om stop for udstykning under 60m², skal ses i dette lys.

Men det var lappeløsninger.

Derfor er kravet stadigvæk at socialdemokratiet effektiviserer deres konresbeslutning og benytter det flertal der er sammen med SF, DKP, RF og VS til at gennemføre det totale stop for ejerlejligheder.

Godsbanegade var også en løftestang for et udbygget samarbejde mellem fag- og boligbevægelse, så udover at det lykkedes at fritage spekulanterne 4 mill. kroner, må fag- og boligbevægelse også nu stå sammen om at forsvare et af de fælles kampvåben - blokadevåbnet - og kræve frifindelse af de 42 blokadevagter fra Godsbanegade.

BLOKADECIRKULÆRET

I forsvaret for rimelige levevilkår er blokaden som kampfremiddel blevet atget mere og mere i anvendelse, i de senere år. Samtidig er politiets overgreb mod blokadevagterne blevet skærpet. Dette er sket med hjemmel i BLOKADECIRKULÆRET.

Under Info og Bækkelund blokaderne, blev kravet om en direkte kriminalisering rejst fra borgerligt hold. En åbenlys kriminalisering gennem et direkte lovindgreb, turde socialdemokratiet ikke være med til, af frygt for arbejdspladsernes reaktioner.

I stedet valgte socialdemokratiet at lade straffelovsrådet i folketinget udarbejde et cirkulære til samtlige landets politimestre. Her blev grundlaget lagt for politiets indgreb overfor fysiske blokader.

Straffelovsrådet fortolkede politivedtægten således, at blokade var omfattet af §3 stk 1, der omhandler forstyrrelse af den offentlige ro og orden ved : "råben, skrigen...eller lignende optræden". Udtrykket eller lignende adfærd dækker også fysiske blokader, hævder straffelovsrådet.

På baggrund af dette blokadecirkulære rydder politiet nu blokaderne med magt.

Dette er sket ved Bensinøen, BT, fragtarbejderne etc., men først i Godsbanegade skred statsmagten ind med tiltalerejsning mod de 42 anholdte blokadevagter.

Orla Møller sagde ved den afsluttende debat i folketinget bl.a:

" Jeg skal bare slutte med at konstatere, at det for mig mest glæde-

lige ved debatten omkring disse ting har været de stærke understregninger af, at man ikke ønsker at kriminalisere på dette område, men at man ønskede en tydeliggørelse der gik på andre ting. Det anser jeg for at være det mest positive ved debatten her i dag ".

Istedet for at kriminalisere ved et direkte lovindgreb, bliver kriminaliseringen af blokadevåbnet lusket ind ad bagdøren, ved at bruge domstolene til at afgøre om det er kriminelt at lave fysisk blokade.

Blokadevagrernes handling i Godsbanegade blev dømt som kriminel, men dommeren mente at der var formildende omstændigheder, (standse ulovlig ejerlejlighedsudstyknings) og frafaldt straffen. Men dømte alligevel de 42 blokadevagter efter blokadecirkulæret.

Netop i en krisetid, med indkomspolitik og huslejestigninger som instrument i statens hænder til at bringe reallønne ned, bliver blokaden et vigtigt kampmiddel for folk, for at kunne forsvare sig mod skruibrækkere og fupmoderniseringer.

Hvor arbejdsgiverne i ly af den store arbejdsløshed forsøger at knægte vores organisationsrettigheder i fagbevægelsen, ved politiske fyringer og større og større anvendelse af skruibrækkere, er det vigtigt at vi i fælles fodslag forsvare blokadevåbnet.

KRIMINALISERINGEN AF DEN FAGLIGE KAMP

Fysiske blokader har været brugt i en hel række af faglige kampe alene i de sidste år.

Klub 4 på B&W lukkede for materialeleveringerne til værftet under kampen i august 1975.

Faglig Ungdom har i flere år kæmpet for at hente overenskomster hjem. Derved er tusindvis af unge blevet organiseret og minimumslønnen sikret ved efter betaling fra kyniske arbejdsgivere. Ved nogle lejligheder har Faglig Ungdom taget blokadevåbnet i anvendelse. Benzinøen i november 1976 var det første eksempel på politiindgreb over for fysiske blokader. Benzinchaufførernes og lagerarbejdernes blokade blev brudt af politiet efter at Orla Møller havde fremført at blokaden var i strid med politivedtægten.

Under BT-konflikten præciserede Socialdemokratiet og de borgerlige partier, at de ønskede en direkte kriminalisering af blokaden med følgende dagsordensforslag: "Idet Riketinget fordømmer de ulovligheder, der har fundet sted i forbindelse med konflikten omkring Berlongske Tidende.....opfordrer tinget regeringen til at gennem-

føre den fornødne politimæssige efterforskning af begivenhederne omkring Berlingske Tidende, uden tøven..."

Men det var først under kampen imod skruibrækkeriet på autoværkstedet Scaniadam at politiet greb til at arrestere blokadevagter i faglige kampe. Politiets indsats skete efter Scaniadam ledelsens ordre og gav et nyt eksempel på politivold. 8 blokadevagter blev anholdt og fik bøder efter blokadecirkulæret.

Ved kampen mod bortrationalisering af 16 medlemmer af Hotel- og Restaurationspersonalet på Hurtigruten i Århus, provokerede ledelsen og politiet ligeledes blokadevagterne. Blokaden blev brudt og politiet anholdt en del af de ulovligt ekskluderede medlemmer af fagforeningen.

Ved Fragtmandshallen i Glostrup blev blokaden også brugt som et kampmiddel. Men det større og større opbud af politi forhindrede fragtarbejderne i at få genansat deres politisk fyret tillidsmand. Konflikten afsluttedes bl.a. på grund af den kraftige politivold, hvor bl.a. det livsfarlige blokadegreb blev brugt.

KRIMINALISERINGEN AF BOLIGKAMPEN

De mange overgreb på boligområdet har i de sidste år skabt lignende aktioner her. Blokaden er blevet en af aktionsformerne. Politiet har mange gange brudt sådanne blokader, vi har nævnt Godsbanegade og Borggården.

Borggården i Randers, hvor beboerne i samarbejde med LLO Randers etablerede en 4 mdr. lang blokade mod fupmoderniseringer med ejerlejlighedsalg for øje.

Under blokaden blev 110 blokadevagter anholdt. Flere er blevet dømt efter blokadecirkulæret og har fået bøder. Sagen er anket til landsretten. Bjelkes allé/ Jagtvej i Kbh. Her har beboerne ligeledes brugt blokaden som et middel til at hindre ejeren i at påbegynde fupmoderniseringer, med ejerlejligheder til følge.

Ejerens planer er foreløbig blevet slået tilbage og inegn er blevet anholdt.

Jægergårdsgade 140 i Århus: Her kæmper beboere støttet af Midtbyens Beboerforeninger også mod fupmoderniseringer. Blokaden er flere gange blevet brudt af politiet. Derudover er det lykkedes ejeren ved hjælp af kongens foged at skaffe sig adgang til aflåste lejligheder. Dette nye skridt fra spekulanternes side har bevirket klager til byretspræsidenten og landsretten over fogeden.

6.

Todesgade på Nørrebro: Her var blokaden en nødvendighed, dels i kampen for at fastholde en god og velfungerende børneinstitution i et område, der i forvejen er underforsynet med institutioner, dels for at hindre kommunens planer om et 4 etagers nybyggeri på institutionsgrunden. Blokaden varede i 5 mdr. og der skulle 500 betjente til for at bryde blokaden og fjerne institutionen. Her blev 33 anholdt, 7 er blevet dømt og har fået mellem 300 og 500 kr i bøde.

Det er ikke kun blokaden der kriminaliseres, men hele boligkampen. Den såkaldte spritterparagraf i politivedtægten, der omhandler "uberettiget ophold" i togvogne, opgange og lignende er gravet frem. Den er blevet flifttigt brugt i indgrebene overfor kampen mod ulovligt tomme lejligheder.

Worsåevej på Frederiksberg er ét eksempel.

Her kæmpede beboere og aktivister mod den berygtede boligspekulant Herbo, som lod lejligheder stå ulovligt tomme for at udstykke dem i ejerligeheder. 8 blev anholdt, sigtet og dømt ved Birkeretten på Frederiksberg. Sagen blev anket til landsretten, som frifandt de 8.

I Ny Munkegade 89 i Århus lykkedes det ved hjælp af besættelser at få tvangsudlejet ulovligt tomme lejæigheder. Men undervejs blev der foretaget anholdelser. Sagen kommer for byretten i november hvor aktivisterne sigtes efter spritterparagraffen.

En tredje måde at kriminalisere på er at pille ledere ud. Dette er sket under aktionerne ved Fragtmandshallen og i Todesgade. I Todesgade blev blokadevagten sigtet for at have opfordret til at bygge vejspærringer m.m., og lede 2500 menneskers kollektive handlinger. Han blev dog frifundet ved byretten. Anklagemyndigheden ankede i første omgang sagen, men er siden frafaldet.

Disse metoder ligger helt på linje med folketingets og politiets indgriben overfor BT-klubbens ledere. Forsøget på at dømme dem blev forhindret af reaktionerne fra arbejdspladserne.

Det hidtil groveste eksempel er den lange varetægtsfængsling af Poul Erik Nielsen, som blot havde overtrådt et polititilhold om ikke at ringe til spekulanten Herbo.

For denne såkaldte forseelse blev han idømt 4 måneders fængsel.

Boligkampen har fået bred opbakning i befolkningen og derfor ønsker de borgerlige og socialdemokratiets ledelse den stoppet. For at

7.

gennemføre dette "opfindes" paragraffer" så der kan statueres eksempler, der skulle dkræmme folk fra at tage sagen i egen hånd, Men dette skal ikke lykkes.

LIV, ÆRE OG VELFÆRD

Kriminaliseringen af de faglige kampe foregår også på andre områder end kriminaliseringen af blokadevåbnet. Udover politiske fyringer af arbejdere og tillidsmænd, sortlistning, karantænebestemmelser på understøttelsesretten etc. Er et af de værste anslag, ved brug af arbejdsretten sat ind overfor liv, ære og velfærdsparagraffen i " Norm og regler for behandling af faglig strid ".

Under kampen i Godsbanegade opfordrede Elforbundet og Rør og Blikkenslagernes fagforening håndværkerne til ikke at arbejde under politibeskyttelse og henviste til liv, ære og velfærdsparagraffen og håndværkerne nedlagde arbejdet. Dette betød at Elforbundet og Rør og Blik, hver fik en bød på 5.000 kr. i arbejdsretten. Fordi de havde udtrykt en åben politisk støtte til beboerne.

Arbejdsretten forsøger her at knægte fagforeningernes ret til at udtale sig politisk.

Ved Skjoldhøjskollegiet i Århus blev liv, ære og velfærdsparagraffen ligeledes brugt for at stoppe arbejde der skulle arbejde under politi med hunde beskyttelse.

I kraft af et par tusinde menneskers fysiske blokade og Byggefagenes Samvirkes opfordring til håndværkerne om at standse arbejdet, ved det første forsøg på at fjerne Todesgade. Lykkedes det at forhindre fjernelsen af Todesgade i første omgang.

Da Todesgade blev fjernet arbejdede skruebrækkere fra Hustømrernes fagforening med 500 kampklædte betjente omkring sig.

Hertil sagde Pelle Jarmer i borgerrepræsentationen: " Det store politiopbud var nødvendigt for at undgå konfrontation og trusler på liv, velfærd og ære overfor håndværkerne ".

Disse angreb fra borgmestre og arbejdsgiverne via faglig voldgift, og arbejdsret, er angreb som må bekæmpes af fag- og boligbevægelsen. Derfor må vi også her diskutere, hvordan vi fastholder arbejderes og fagforeningernes selvstændige ret til at bestemme sin liv, ære og velfærd.

FAG- OG BOLIGBEVÆGELSE - SAMME KAMP

Som tidligere nævnt er boligkampen blevet en politisk kraft der må regnes med. Der er opnået mange resultater og der er

8.

bred opbakning i befolkningen for en anden boligpolitik og derfor prøver statsmagten nu at kriminalisere denne kamp.

Vi vurderer at statsmagten forsøger at dømme boligbevægelsens aktive folk først, fordi de tror at boligbevægelsen er svagere end fagbevægelsen. Men samtidig ser vi den tiltagende kriminalisering af boligkampen, som et udtryk at boligbevægelsen udgør en stadig større trussel imod den asociale boligpolitik.

Men med bøderne mod blokadevagter fra Scaniadam og politivolden mod fragtarbejderne er det stjerneklart at statsmagten også vil knægte arbejderklassens faglige kampe.

Vi husker også forsøget på at dømme BT-klubbens ledere, men her fik reaktionerne fra arbejdspladserne forhindret angrebet, i første omgang. I de aktuelle sager omkring blokadevagterne fra Godsbanegade og Borggården, er det derfor vigtigt at vi sammen kæmper for en frifindelse af blokadevagterne i landsretten.

Vi mener derfor, at det er vigtigt, at fag- og boligbevægelsen i fælles fodslag bekæmper kriminaliseringen af blokadevåbnet, misbruget af spritterparagraffen og forfølgelsen af faglige ledere. Det gælder så meget desto mere som boligkampen også er en del af arbejderklassens interessekamp. Den nuværende boligpolitik med stadig stigende boligudgifter er et angreb på reallønnen og forstærker derfor indkomstpolitikken.

Vi mener ikke denne kriminalisering af blokadevåbnet skal foregå i stilhed. Tværtimod vil vi rejse diskussionen i den offentlige presse, gennem løbesedler, plancheudstillinger, demonstrationer etc.

Fordi vi selvfølgelig mener vi fortsat skal bruge blokadevåbnet i fag- og boligbevægelse, netop i takt med at krisen stadig forringer vore levevilkår.

Vi opfordrer jer derfor til at være med til at rejse diskussionen på arbejdspladser, i klubber og i fagforeningen.

I beboerforeninger- aktioner, lejerbevægelse.

Kammeratlig Hilsen

De anklagede fra fragtmandshallen

Vesterbro Beboeraktion

Beboerne i Godsbanegade

SME - København

LLO - Randers

Nørrebro Beboeraktion, Blågårdsgade

Stilladsarbejderne